Labirintul întunericului

On Decembrie 01, 2011

Adu-ți contribuția la dezvoltarea caracterului oamenilor, impulsionând exteriorizarea ființei lor lăuntrice.

Îți amintești de această scenă emoționantă din filmul " *Meet Joe Black (1998)* "? Susan îl conduce pe Joe în biblioteca tatălui ei. Îi spune, arătând cu mâna spre un ceas mai vechi:

- Când eram mică, mama îmi spunea că ai putea să-ți potrivești inima după ceasul acela."

- Şi poți? întreabă el.

- Nu am încercat niciodată... Până acum.

Joe îi zâmbi cu simpatie. Avea impresia că înțelege ce era în sufletul ei, dar, literalmente, nu bănuia nici pe jumătate. Simțea că emoțiile îi sporesc. Preț de câteva secunde o examină în tăcere. Nu mai fusese niciodată până atunci atât de izolat de ceea ce cunoștea, nu fusese niciodată confruntat cu un asemenea impact al sentimentelor necunoscute. În mintea lui sălășluia un întuneric de nepătruns.

La rândul ei, Susan nu avea niciun punct de reper, nimic care să o ajute să deosebească realitatea de iluzie, care să o ajute să perceapă sentimentele din sufletul lui. Era ciudat, enigmatic, înfricoșător, dar într-un fel care stârnea emoție, nu într-unul care s-o facă să se simtă amenințată în vreun fel. Efectul întunericului asupra simțului ei de "orientare" deveni de o importanță secundară.

Nu avea nevoie să înțeleagă totul despre esența lui. Simplul impact al acestui pas fundamental - apropierea de el, dorința de a i se dărui în ciuda faptului că nu putea să pătrundă necunoscutul din el - era suficient pentru a-i stârni interesul. Îl privi cu acea speranță, bucurie, credință, mulțumire sufletească pe care o cunoaște numai o inimă pură.

Susan părea să-i citească gândurile lui Joe: " *Nu cunosc viața, nu cunosc simțământul acela care îți dă fiori extraordinari, care se numește iubire.* " Dar în același timp părea să-i spună: *"Nu-ți fă griji în privința asta. Într-o zi, vei înțelege."*

Leadership: Destinul tău este predeterminat de exprimarea mulțumirii sufletești căreia trebuie să i se asigure o cît mai mare libertate de interpretare?

Dacă spunem că leadershipul implică o anumită modelare a experienței relațiilor interpersonale, atunci facem aluzie la o multiplicare a mijloacelor de transmitere direct și subiectiv a sentimentelor de apreciere, recunoaștere, apropiere, atașare, mulțumire și încredere. Aceste mici sisteme de alimentare cu energie pozitivă, dar și cu o anumită doză de atractivitate, care anulează orice posibilitate de compromitere a credibilității, pot fi divers multiplicate.

Ne putem gândi, de pildă, nu numai la impulsurile de transfer a valorii personale, generate de modelul de viață și spiritualitate, ci și la inițierea experiențelor de natură spirituală în care destinul este predeterminat de mulțumirea sufletească. Un bagaj considerabil de asemenea

experiențe devine disponibil alegerii individuale a unor noi stări de viață, trăite în bucurie și recunoștință.

Omul care vrea să contribuie la asigurarea unui leadership durabil nu se refugiază într-un univers închis, unde nu există probabilitatea de a se angaja în relații interpersonale, bazate pe fidelitate și înțelegere. Ci ceva mai mult decât atât. El devine o combinație de atitudini și ipostaze de manifestare a nevoii și solidarității umane, a simțirii și inteligenței care-i dă forța de transmitere, înțelegere și preluare a emoțiilor - toate dozate cu exactitate, în funcție de experiența de viață, după un scenariu aleator.

Înainte de a oferi o libertate de interpretare mulțumirii sufletești, cel puțin confortabilă, trebuie să găsești o legătură directă între ceea ce ți se întâmplă și cauzele care au provocat evenimentele care te-au marcat.

Sau, ne putem gândi, de exemplu, la stimularea modelată a factorului uman, sondarea în zăcăminte vaste, încă neexplorate ale celor care participă direct la procesul de formare și dezvoltare a identității ce se desfășoară într-o dinamică continuă pe întreg parcursul vieții.

Liderii sunt foarte apropiați de acest fel de experiențe. Ei întotdeauna se îndreaptă spre acest orizont al înțelegerii și împlinirilor sufletești, plini de interes și de avânt pentru combaterea oricărei forme de „opoziție". Ei nu schimbă direcția și nu se orientează către o direcție în care oamenii fără încărcătură emoțională abandonează, dorind să sfârșească odată cu toată această încercare de formare a unei realități cât mai convenabile, susținute de finețe, sinceritate și afecțiune.

Leadership: Fugi de ceva ce nu cunoști în speranța de a te elibera de vechile metehne care te-au consacrat unei vocații la care se ajunge prin împingerea sinelui dincolo de limitele acceptate de conștiință?

Cine fuge de ceva ce nu cunoaște nu va putea niciodată să se ridice la standardele de motivație și mulțumire sufletească impuse de o stare de moment care trece foarte repede.

Sufletul unui om este făcut din bucățele de sentimente, din gânduri, dorințe, emoții și valori. Iar îndatorirea ta, ca și lider cu o mare putere de înțelegere, este să unești toate aceste fragmente pentru a scoate la iveală tiparul pur al fiecăruia. Dar pentru asta trebuie să cauți principiul după care se realizează conectarea lor. Asta se află la îndemâna ta.

Așa cum vitamina D este produsă în corp prin acțiunea luminii solare asupra pielii, tot astfel vei putea să crești efectul de rezonanță al leadershipului tău în funcție de capacitatea ta de asamblare a stărilor sufletești, prin conectarea la acel comutator care aprinde în oameni lumina schimbării și a devenirii, a revitalizării vieții lor.

Vei putea să insufli mai ușor încrederea oamenilor în tine dacă pui accentul pe conținutul lor sufletesc, dacă îi ajuți să deslușească ceea ce sunt cu adevărat. Pentru asta trebuie să surprinzi aspectele cele mai în măsură să suscite interesul lor, să privești în adâncul ființei lor, în special din unghiul contribuției tale la "refacerea" lor.

Motivația unei transformări imprevizibile este ceea ce te surprinde într-un scurt moment de îndoială și te ademenește să o apuci pe drumuri pe care de nu le înțelegi, dar care te schimbă fundamental pentru că le trăiești prin felul cum le împărtășești.

Pe ce pui accentul în leadership? Fugi de ceva ce nu cunoști la oameni? Îți lipsește acea

dorință de a străbate întregul lor labirint sufletesc în căutarea adevăratei lor identități? Poți să-ți potrivești inima după ceasul propriilor lor emoții și, implicit după întregul lor fel de a fi? Există vreun aspect foarte important în relația ta cu oamenii pe care îl treci cu vederea?

Labirintul întunericului este șansa ta de a te conecta la ceilalți oameni, de a te integra în lumea lor.

Adevăratul caracter al omului este ca un labirint întunecos, umbrit de numeroase sentimente și emoții - trebuie să pătrunzi în el, să alungi orice îndoieli, apoi să alegi și să călăuzești sentimentele pozitive spre o sursă de lumină. Cu cât știi mai multe despre ființa lui, cu cât îi înțelegi mai bine adevăratul conținut sufletesc, cu atât vei găsi mai repede traseul cel mai bun.

Concluzie: În leadership lucrezi cu oamenii și pentru oameni. Aceștia sunt diferiți ca educație, cultură, caracter și comportament și în același timp sunt diferiți prin modalitățile de exteriorizare a sentimentelor lor.

Pentru a-i face aliații tăi trebuie să știi să-i cunoști inclusiv pe cei ascunși " *în interiorul unei carapace de nepătruns.* " Pornind de la observarea lor atentă și până la cunoașterea adevăratului lor caracter, ai de parcurs un labirint întunecos. Dar înarmat cu răbdare, perseverență, mijloace de comunicare adecvate vei ajunge să cunoști sentimentele și idealurile lor, vei reuși să-i mobilizezi în vederea realizării țelului comun care este luminița de la capătul labirintului.

Source: https://neculaifantanaru.com/labirintul-intunericului.html